

POUTNÍK

**ROČNÍK II
KVĚTEN 1998**

SEŠLI SVÉHO DUCHA

**Upevni, Bože, co jsi dnes uprostřed nás vykonal,
a buď stráží těch, kdo v tebe věří,
ať v nich navěky zůstane dar tvého Ducha,
aby vytrvali v lásce
a vydávali před světem pravdivé svědectví
svému ukřižovanému Pánu, Ježíši Kristu.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.**

Svatodušní svátky každý rok završují slavení velikonoce. Připomínají nám událost z Jeruzaléma, kde na apoštoly, kteří byli shromážděni spolu s Ježíšovou matkou, Pannou Marií, sestoupil 50. den po Ježíšově zmrtnýchvstání Duch svatý v podobě ohnivých jazyků. Působení Ducha svatého vyvolalo jak proměnu v osobním životě každého z apoštolů, tak i potvrdilo poslání

celého společenství bratří a sester, kteří mají ve svém středu zmrtnýchvstalého Ježíše Krista, Pána života i smrti. Toto společenství, posvěcené sedmero dary Ducha svatého, má vydávat svým vnitřním spojením s Ježíšem svědectví živého evangelia a být kvasem pro tento svět.

Pokud církev právem klade obnovu křestního slibu a závazku na Vigílii slavnosti Zmrtnýchvstání Páně, potom je na místě si připomenout charisma biřmování a to právě v den Letnic - Seslání Ducha svatého. V rámci příprav na významné jubileum 2000 let od narození Pána Ježíše prožíváme letos Rok Ducha svatého a současně ještě v naší farnosti máme v živé paměti loňské biřmování, které se vepsalo do duší mnohých našich věřících. Týdny příprav i intenzivní touhy po Duchu svatém se určitě projeví v životě 60 biřmovanců. A nejen oni, ale také my všichni dříve biřmovaní jsme si uvědomili, že nestačí konat v duchovním životě jen to nejnnutnější, ale že je třeba „planout ohněm Ducha jako apoštolové o letnicích“.

Okamžiky liturgie biřmování, přítomnost Otce biskupa Karla nás všechny v našem křesťanském postoji povzbudily. My ale nemusíme dnes jenom vzpomínat, můžeme také oživit v sobě dary Ducha svatého, aby se tak nově na nás projeví plody jeho působení. Především ve společném úsilí, že i přes rozlišnost našich povah a názorů si budeme rozumět, vzájemně pomáhat a jeden druhého ctít.

Pane Bože, svěřil jsi nám dary Ducha svatého, dej ať je v sobě nejenom nosíme, ale i živíme a rozmnožujeme, abychom s jejich milostí šířili svědectví tvého slova svému okolí.

(Pa)

KALENDÁŘ

St 3.6. – 20.00 hod.	Pásmo ke Dni dětí v orlovně v Dolní Čermné - vystoupí dětský soubor Petrklíč . Po něm následuje Koncert Pěveckého ženského sboru z Letohradu , pořádaný OÚ, který zazpívá duchovní skladby a zlidovělé písně.
So 6.6.	Setkání dětí s biskupy v katedrále Sv. Ducha a v Pastoračním středisku Hradci Králové . Odjezd autobusu z nám. Dolní Čermné bude v 7.30 hod.
Ne 14.6. - 7.30 hod. - 9.30 hod. - 16.00 hod.	Nedělní mše svatá ve farním kostele v Dolní Čermné . Slavnost Božího těla v areálu Mariánské Hory - s průvodem ke čtyřem oltářům. Poutní slavnost sv. Antonína z Padovy ve filiálním kostele v Jakubovicích .
Ne 21.6. – 8.00 hod.	1. svaté přijímání dětí z naší farnosti ve farním kostele v Dolní Čermné
Ne 21.6. – 11.00 hod.	Jáhenské svěcení v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové
Ne 28.6. – 9.30 hod.	Kněžské svěcení v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové
Ne 28.6. – 10.00 hod.	Poutní slavnost sv. Jana Křtitele ve filiálním kostele ve Verměřovicích
Ne 28.6. – 9.30 hod.	Udílění svátosti biřmování ve farním kostele v Lanškrouně

K ZAMYŠLENÍ**STÁRNU...**

Už je tomu také pár let, co jsem si, možná v Katolických novinách, vystříhla jednu modlitbu, která se mi líbila. Znovu jsem ji teď našla, je pro mne stále aktuálnější a potřebná, že si ji mohu vzít „za svou“. Často si ji čtu. Prý je to modlitba jedné řeholní sestry ze 17. století. A vůbec nezestárla, ale já stárnu a modlitba je mi blízká. Zní takto:

Pane - stárnu a brzy budu už opravdu stará. Ochraňuj mě před nesnesitelným přesvědčením, že musím všechno a za jakýchkoliv okolností aspoň okomentovat a pokud možno uvádět na správnou míru. Dej mi rozvážnost bez trdomyslnosti, ochotu posloužit bez postranních úmyslů.

Víš, jak nepřebernou zásobu životních zkušeností mám a jaká by to byla škoda nevyužít jich ve prospěch ostatních, ale víš také, že je důležitější, aby mi po tom všem na konci života zbylo alespoň pár upřímných přátel.

Zaraz mě včas v líčení nekonečných podrobností a veď mě vždy k jádru věci. Ochraňuj mé bližní před mými řečmi o vlastních bolestech a nemocech. Přibývá jich a s nimi roste i chuť mluvit o nich. Netroufám si prosit Tě o radost z poslechu podobných historek jiných starých lidí a tak Tě prosím jen o trochu trpělivosti, abych je dovedla aspoň bez reptání snášet. I prosba o zlepšení mé chabnoucí paměti by byla asi příliš opovážlivá - dej mi tedy aspoň více skromnosti a méně sebejistoty tam, kde se mé vlastní vzpomínky dostávají do rozporu se vzpomínkami jiných lidí. Otevři mi cestu k epochálnímu objevu, že i já se mohu občas mýlit. Zaříd' to nějak, abych byla aspoň občas usměvavá a laskavá k těm okolo, se kterými je tak těžké vyjít. Víš přece, že nakašené stařeny patří k nejpovedenějším vynálezům tvého odpůrce ďábla. Jejich neschopnost objevit cokoliv dobrého jinde než na sobě je skutečně nesnesitelná.

Nauč mě proto objevovat dobré vlastnosti právě na těch lidech, na kterých si já nic takového nedovedu ani představit. A dej mi, Pane, sílu aspoň občas jim to také říci!

(O. Vávrová)

KAPLIČKY A POUTĚ MÉHO DĚTSTVÍ (2. ČÁST)

Velmi rád mám krásnou kapličku na Lanšperku. Je to kaple postavená na zbořené baště lanšpereckého hradu, ve slohu historickém gotickém z minulého století (sloh napodobující gotiku). I od této kaple je za dobré viditelnosti vidět asi totéž, co z výhledu nad Ovčínem. Nádherný je pohled dolů pod Baštu do údolí, na meandry řeky v kontrastu s přímkou železniční trati. Lanšperáci tvrdí, že jsou odtud vidět dokonce i Tatry, ovšem po chvíli se dozvíte, že je musíte hledat dole na silnici mezi Škodovkami a Liazy. Z této kapličky mi zůstala jedna vzpomínka na strýčka z Pardubic, který tam s námi rád chodil. Měl lysou hlavu a v prosluněné kapli mu na ni přistála veliká, právě probuzená moucha. Viděl jsem do tváře svérázného souseda sedícího za ním. Jeho lovecká vášeň zapomněla na důsledky. Praštil strýčka přes hlavu, že to zatřásl nejen strýčkem, který se hned otočil a tázavě zažíval, zatřásl to všemi v kapli. Pochopitelně nás, malé děti pak navíc roztrásl tlumený smích, protože chudák strýček měl pak až do konce bohoslužby hlavu jako motoristickou helmu, půlenou červeným pruhem.

Velmi rád jsem chodil do kostela v Hnátnici. Je to starý gotický kostel, založený už císařem Karlem IV. Císař Karel - tehdy vlastně jen moravský markrabě, krátký čas po popravě loupežníka rytíře Pancíře ze Smojna žampašské panství spravoval.

Hlídávali jsme si, kdy bývala mše sv. v zámecké kapli na Žampachu. Tam je na postranním oltáři sv. Josefa vymalován v pozadí hrad Žampach, jak prý dříve vypadal. Bývala tam krásná zámecká zahrada. Jednou jsem tam našel nádhernou velkou borůvku. Byla to však plodnice jedovaté byliny a já jen přidal už tak dost velké starosti tatínkovi o mě.

Velmi rád jsem chodil do Horákovy kaple v lese nad Dobroučím. Poutě tu bývaly posunuty kvůli poutím na Vrchách. Prostředím se Horákovy kaple podobá prostředí

u kapličky v Hůře, ale Horákovy kaple je o hodně větší, asi jako ta kaple v Rotneku.

Přes kopec Hutperk (dnes Strážný - nejvyšší vrchol Třebovských Stěn) jsme chodili do poutního kostela v Knapovci s nádhernou malbou na portálu před oltářem a velikou sochou plačící P. Marie La Saletské. Jednou jsme s tatínkem cestou v lese zabloudili a několikrát jsme se dostali na totéž místo znovu. Když jsme se z bludiště vymotali, museli jsme utíkat až do Knapovce, abychom mši sv. stihli. Poutní místo obnovil moravský kněz, umístěný sem za trest, páter Nesvačil. Ani tam však potom být nesměl. Ještě jsem ho později viděl v Brně jako průvodčího v šalině (tramvaji). Před ním v Knapovci býval německý kněz, který chodil do Dobrouče vypomáhat při svatě zpovědi a při májových. Nenačil se už tak dobře česky, proto při zpívání litanii Loretánské zpíval „Panno nejmodřejší“. Byl to velký dobrák a do Dobrouče chodil tehdy sám, pěšky.

Nedělní odpoledne bývala „zasvěcená“ také poutím s mariánskou družinou. Vodila nás Blaženka, sestra dp. Josefa Kubíčka. Když jsme se jednou vraceli z poutě na Vrchách, spustil se obrovský liják, že jsme byli všichni promoklí na kost. Ani tehdy jsme nepřestali zpívat zpívány růženec nebo litanie a jiné náboženské písně, ani jsme se nepřestali modlit nahlas desátky růžence, jen jsme to všechno zasvětili ochraně Panny Marie. Když jsem přišli k pískovcovému sloupu P. Marie Bolesné (naproti Sklounionu), kde jsme obyčejně i my odbočovali a přes Vartu jsme si do Dobrouče k lipám nad Petrovicemi cestu zkracovali, děkovala Blaženka radostně P. Marii, že jede - i když z protisměru autobus, který nás jistě zachrání. Řidič však nezastavil. Přesto jsme zpívali a šli dál. Jít kopcem jsme si už netroufli. Že jsme čekali na konec deště, zdrželi jsme se tolik, že byla už úplná tma. Pokračovali jsme tedy po silnici dál. Jaké bylo naše překvapení, když nás na Roháci dojel autobus znovu. Řidič nás všechny naložil, odvezl domů a nic za to nechtěl. Cestou se přiznal, že ho svědomí nakonec přinutilo, na své riziko se vrátit, aby nám pomohl.

Na Kopečkovou pouť jsme chodívali pěšky po lukách podle Orlice. U Zavadilky v Kyšperku jsme odbočili vlevo do kopce kolem kdysi obydlí kyšperekého kata, pěšinou podle zdi zámeckého parku až na Kopeček. V kapliče jsme bývali celé dopoledne, jen v poledne jsme vyběhli před vrata na párek a honem zpět. Na náměstí se pak šlo krásným parkem s proskleným skleníkem plným obrovských palm. V parku jsme někdy potkali zámeckou paní s komornou na procházce. Na náměstí jsme se zhoupli a honem zas domů. Jednou jsem se zdržel u cirkusu. Na valníku tam ležel chudák medvěd jako mrtvola. Horkem se nemohl ani pohnout, i když jej štípala obrovská spousta much, tak byl zničený. Já - poučen četbou v dobroučké kronice o kovářském tovaryši, který kdysi uštědřil při podobném zápase, k jakému vyzývali cirkusáci teď, medvědovi takovou ránu, že medvěda zabil. Dodnes tam ukazují jeho hrob. Já jsem se tedy k zápasu přihlásil taky. Vždyť ten medvěd chápne dřív než do něj strčím!? Cirkusáci byli nejdřív překvapeni, že takový skrček se jim hlásí k zápasu, lidi se však hrnuli a tak mě vzali. Zápas se nekonal hned, až po nekonečné proceduře, při které pořád křičeli můj věk a stále mi sahalí na vypjaté svaly na rukou a hrudi. Přitom mi potichu radili, že mám medvěda lechtat za ušima, že to má rád a že si lehne sám. Konečně došlo k zápasu.

Z medvědí zdechliny se najednou vyklubal opravdu rozzlobený medvěd. Asi jsem se mu nelíbil, když jsem se ho pokoušel za ušima lechtat. Jenom jednou mávnul packou a já letěl. Domů jsem dokulhal s roztrženými kalhotami a čtrnáct dní jsem si kloudně nesedl. Tak skončila moje pýcha.

Na vzdálenější poutní místa v Ústí, na Horách u České Třebové, na Homoli, na Hemžích, v Potštejně, v Koclířově u Svitav, Horních Studýnkách u Štítů nebo na Chlumku u Luže jsme jezdili vlakem a jen zbytek cesty jsme chodili pěšky. A všude nás chodil poměrně velký zástup. Jednou jsme si troufli jít pěšky až do Králík. Tam jsem se pak při mši sv. skácel jako špalek. Legrační na tom bylo to, že sestřenice, která mě ošetřila, se pak skácela vedle mne také. Na takovou cestu musí být člověk totiž opravdu odpočatý. Nic se nesmí přeceňovat.

Ze všech těchto poutí však nejraději vzpomínám na ty pouti s tatínkem. Ona se totiž z něho v těchto chvílích vytrácela obvyklá přísnost, stával se jedním z nás. Jako kouzelným proutkem se nám otevírala pusa k důvěrnějším rozhovorům.

A proč ne s maminkou? Protože poutě s ní nám osud dopřál jen v opravdu útlém věku. Jedny z posledních vzpomínek na ní se však také spojují s poutěmi. Ještě u Horákovy kaple na zářijové pouti s námi byla také. Dokonce ji tam někdo náhodně vyfotil. Máme tedy její fotku těsně před smrtí. Za týden na to se s námi ještě vydala na pouť na Vrcha a v týdnu potom zemřela.

Od té doby jsme chodívali na tyto dvě pouti na její památku. Kdykoli dnes jdu k Panně Marii na Vrcha, na maminku vzpomínám. Představuji si, že je tam kdesi jistě v blízkosti Panny Marie, a na mě a moji rodinu se odtud dívá.

Jde jen o to, jestli smutně, nebo vesele a spokojeně!?

(JM)

SETKÁNÍ S PÍSNÍ

V sobotu 18. dubna se v sálu orlovný v Dolní Čermné uskutečnil 2. ročník vystoupení rytmických skupin - tzv. „Setkání s písní“. Myšlenkou celé akce je dát prostor naší mládeži, aby mohla ukázat své nadšení a umění v rytmické hudbě a zpěvu. Většinou jsme zvyklí i v našem křesťanském prostředí poslechnout při koncertech známější skupiny, ale již se bojíme nabídnout možnost mládežnickým scholám a skupinkám, protože zatím nemají jméno ani špičkovou úroveň. Tak se v kultuře projevují podobné příznaky jako ve sportu. Evidentně se propagují i zvýhodňují špičkoví sportovci, zatímco na rekreační sport se nahlíží jako co se nanejvýš respektuje, ale již nepropaguje. I v „Setkání s písní“ jsme v tomto směru udělali důležitou zkušenost a posun.

1. ročníku Setkání s písní se zúčastnili mimo jiné také členové skupiny ŠalMíJá a zpěvák Petr Lutka z Prahy, kteří už za sebou nějaké to vystoupení měli a těší se mezi křesťanskou mládeží všeobecně oblíbeně. Letos se sešly jen čtyři skupiny, převážně vytvořené z kostelních schol, ale o to víc byly příjemným překvapením jejich výkony a originální repertoár.

Představení dobře rozjela Broňa Halbrštátová, známá pod dívčím jménem Kvapilová, s dětmi ze Slatiny nad Zdobnicí. Texty i melodie písniček Broni se hluboce vtiskly především do srdce střední generaci, ale všichni také ocenili její perspektivní práci s dětmi a mimořádnost jejího projevu. Čermenská mládež, která se pravidelně schází o zkouškách před rytmickými bohoslužbami, se především svými kánony a náročností vybraných písní předvedla rozhodně v dobrém světle a naznačila, že má před sebou svoji budoucnost. Letovický „Přílet“, kterou tvoří pětičlenná dívčí sestava, dal svým melodickým a vokálním projevem vystoupení příchutí anglické lehkosti a ukázal, že i za doprovodu jediné kytary se dá vytvořit přitažlivý program. Závěrečné vystoupení letohradské „SCHULLY´s“ muselo po hudební stránce uspokojit i náročného posluchače a její zpěvačka a klavíristka Jana Šulcová potvrdila, že ne nadarmo studuje v Pardubicích konzervatoř.

Myslím, že největší odměnou pro domácí pořadatele byla poměrně dobrá účast posluchačů a spokojenost všech přítomných. Také nelze opomenout skutečnost, že dotyčné skupiny mladých dostaly nový impuls na sobě pracovat a v příštím ročníku přijít zase s něčím novým, čím by mohly potěšit i povzbudit všechny přítomné. Rád bych při této příležitosti upřímně poděkoval všem našim sponzorům - paní Vladěce Dvořákové, panu Jiřímu Svobodovi, panu Milanu Náglovi, MO Jednotě Orla v Dolní Čermné a Obecnímu úřadu v Dolní Čermné. Bez jejich finanční pomoci by bylo všechno mnohem obtížnější.

(Pa)

Z VÝSLEDKŮ ANKETY

V minulém čísle jsme již zmínili v hodnocení ankety, že Poutník byl většinou čtenářů přijat v celku kladně, zvláště pak ženami. Tento údaj si můžeme ještě upřesnit uvedením věkového složení čtenářů.

Průměrný věk je asi 45 let. Rozdělíme-li čtenáře podle věku na tři skupiny - do 30 let, do 60 let a nad 60 let, ve všech skupinách je zhruba stejný počet čtenářů, což je zejména pro první skupinu celkem lichotivý výsledek, uvážíme-li, že mládež jen stěží nachází čas pro tak nezáživnou činnost, jako je vyplňování ankety nějakého obyčejného černobílého farního časopisu. Tak jak Poutník minule chválil ženy, tak teď je namísto pochválit zase mládež za vynaložené úsilí. Jen kdyby se nám mladí ještě trochu rozepsali a vytvořili v Poutnickém šuplíku nějakou zásobíčku příspěvků, kterou bychom mohli tématicky řadit a využívat, aby i pro mládež byl Poutník zajímavější a přitažlivější, aby v něm vycítili svoji šanci a příležitost pro sdělení svých radostí i starostí života.

A teď se podíváme ve stručnosti na statistické výsledky prvních čtyř otázek:

1. Pořad bohoslužeb a další informace o dění ve farnosti považuje 90% čtenářů za přínosné a nemá zásadních připomínek.
2. Přílohu Poutníka jako měsíční farní časopis považuje za oblíbené čtení (bez připomínek) 64% čtenářů, za dobrý a užitečný (s určitými připomínkami a náměty) 24 % čtenářů.

(Z námětů můžeme uvést např.: Vzdělávání z písma svatého - osobní zážitky a články ze života kolem nás - více kontaktu se čtenáři, častější ankety, testy, rubriku otázek a odpovědí - více humoru, těžší hlavolamy a doplňovačky pro starší mládež....)

Zde se nám dokládá již zmíněný problém o nedostatku příspěvků. Náměty by byly. Najde se i více příspěvků, které by pomohli vylepšit a obohatit Poutníka?

3. Složení redakčního kroužku považuje 68% čtenářů za vyhovující, ať už proto, že je jmenovitě zná, nebo proto, že zná výsledky jeho práce. 25% čtenářů složení nezná a asi polovina z těchto 25% by ráda složení redakce poznala, nebo požadují podpisy všech autorů.

Tento bod byl již vyřešen - viz. dubnové číslo (str.4 - jména budou uváděna v tiráži).

4. Poutník pro sblížení farníků a jejich informovanost, vzdělání

- je zatím pouze přáním autorů - odpovědělo 10%
- má částečný přínos ale i nedostatky 22%
- dobře plní tento úkol se domnívá 61% účastníků.

Z námětů k této otázce můžeme uvést např. návrh rubriky poukazující a řešící mezilidské vztahy, problémy farnosti resp. farníků a jejich soužití mezi sebou, v rodinách či s nevěřícími.

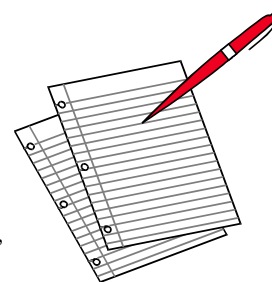
Za nenápadný, ale přitom podstatný lze považovat návrh na rozšíření okruhu dopisovatelů.

V tomto je právě odkryta podstata úlohy „sblížení“. Těžko se lidé mohou setkávat a rozmlouvat se všemi farníky najednou pro nedostatek času i příležitosti. Ukázat svou vlídnou tvář (někomu, s kým se vidám jen zřídka a protože jsme se třeba kdysi byl jen z nedorozumění povadili) to umožní právě farní časopis. Pěkným příkladem a důkazem tohoto tvrzení jsou např. příspěvky paní O. Vávrové, R. Macháčkové, A. Macháčkové, A. Motlové...., ve kterých se nám tyto pisatelky stávají známější a bližší právě proto, že se dokáží podělit o své radosti a zážitky. A díky farnímu časopisu tak učiní se všemi čtenáři. Z výsledků ankety velmi dobře vyplývá velký zájem právě o články s osobní výpovědí. V tomto spatřuji jeden z klíčů ke sblížení farníků. Nelze sice pominout několik hlasů poukazujících na „předvádění se autorů“, příčinou takového hodnocení bude však nepochopení úlohy časopisu, nevrzivost či zášť. S tím však musí každý pisatel počítat (včetně redakčního kroužku), neboť jak praví moudré přísloví „není růže bez trní“ ani „není na světě člověk ten, který by se zavděčil lidem všem“.

Na závěr vyberu několik ukázek z Vašich osobních hodnocení na anketních lístcích.

- (1) - Nejbližší pro mě jsou příběhy ze života, poznatky z cest a pod.
 - Všechny členy redakčního kroužku neznám, zvláště když se podepíšou JÁ.
 - Kdyby to jen trochu šlo, mohly by se do Poutníka psát odpovědi na žalmy. Není to poprvé, kdy lidé nerozuměli, a pak samozřejmě neodpovídali.
 - Přeji Vám v této pěkné práci více radostí a méně starostí! Jsem hrdá na to, že Čermenská farnost vydává Poutníka.....(zkráceno)
- (2) - Úplně stačilo původní vydání, ve kterém byly všechny důležité informace.
 - Články p.faráře jsou velmi potřebné.
 - Je snadné kritizovat a sám nedělat nic. Proto se nedejte odradit a pokračujte.
 - P.S. Moc se mi líbil článek pí.Faltusové a také pí.Vávrové. Mám podobnou zkušenost jako ona. Stále mi zní rytmická píseň Maria, Maria přítelkyně. Je to krásné.
- (3) - Za dobu trvání Poutníka se nikdo z pisatelů nezmínil slovem chvály pro mládež, jak za páteční kytarové mše i pondělní dětské zpívané mše. Myslím si, že je to veliké zpestření hudebního doprovodu při mši svaté a člověk by těm mladým rád zatleskal a poděkoval za pěkně nacvičené melodické písně. Díky naší paní doktorce Novotné za její nezištnou práci s dětmi. Tak vidíte, takto jsem zkusila svůj první příspěvek do Poutníka.

Vaše čtenářka Vašíčková H.

- (4) - Vždy budou existovat lidé, kteří mají myšlenky a na druhé straně také ti, kteří píšou do farních časopisů. (TY) P.S. Rád bych se pod tento názor podepsal, ale беру si příklad z autorů Poutníka.
- (5) - Články, které dodávají farníci, jsou zajímavé a poučné, ukazující na život, jak to kdysi bylo, nebo jak a co prožívají v různých denních situacích.
- Projev by měl být přirozený, spontánní, ne však plný biblických výrazů, nebo jiných teologických obrátů.....(zkráceno)
- (6) - Váš farní časopis se mi líbí, sám trochu vím, že udělat časopis a to nejen z textové, ale především po grafické stránce je složité. A proto vám přeji hodně elánu do dalších čísel a ať vám to jde alespoň tak, jako doposud.....(zkráceno)

(PeM)

NAŠE FARNOST NA CESTÁCH

HAPPY EASTER – VESELÉ VELIKONOCE „PO ANGLICKU“ – 1. ČÁST

Letošní velikonoční svátky jsem neslavila doma se všemi tradicemi a zvyky, ale úplně nově, v cizí zemi, v kruhu nových přátel a podle jejich zvyklostí.

Jako všude jinde, i v Anglii se obchodníci snažili s řádným předstihem nabídnout své zboží, typické pro tyto svátky – pro většinu veřejnosti „Svátky jara“ a pro některé „i dokonce“

oslavu našeho vykoupení.

Z každé výlohy na mě mrkal nápis „Happy Easter“, výkladní skříně zdobila malovaná vajíčka, narcisy a ostatní jarní květy. Občas se někde objevil obrázek mláděčka – kuřátko, housátko, káčátko, ale ústředním motivem byla vajíčka, a čím větší, tím lepší. Trochu mi u toho všeho chyběla pomlázka s pořádnou mašlí, ale jiný kraj, jiný mrav.

Většina obchodů měla vyčleněno speciální místo pro „Easter“, kde bylo nepřeborné množství „Easter Egg“. To jsou dárková balení čokoládových vajíček, kterými se tady v Anglii vzájemně obdarovávají. No ona to nejsou vajíčka, ale pořádná vejce, a jak už jsem se zmiňovala, čím větší, tím lepší. Každá firma, která má něco společného s čokoládou, nabízela několik druhů. Většinu těchto balení netvořilo jenom čokoládové vajíčko, ale bylo doplněno různými tyčinkami, bonbony,..... prostě tím, co bylo typické pro danou firmu. Samozřejmě u toho všeho nesmělo chybět velké množství „Easter cards“ (velikonoční přání) s nejrůznějšími jarními motivy.

Tak takhle nějak se Anglie připravuje na velikonoce. Jako u nás, tak i tady mají pošťáci plné ruce práce doručit velikonoční přání. Školáci se těší na dva týdny prázdnin (Svatý týden a ten následující), které tyto svátky každoročně provází, a pro všechny ostatní vše „vypuká“ na Zelený čtvrtek. Během těchto svátečních dní lidé relaxují, navštěvují své známé a předávají si „Easter Egg“. Jinak jsem nezaznamenala nic zvláštního, jako třeba u nás „Pondělí

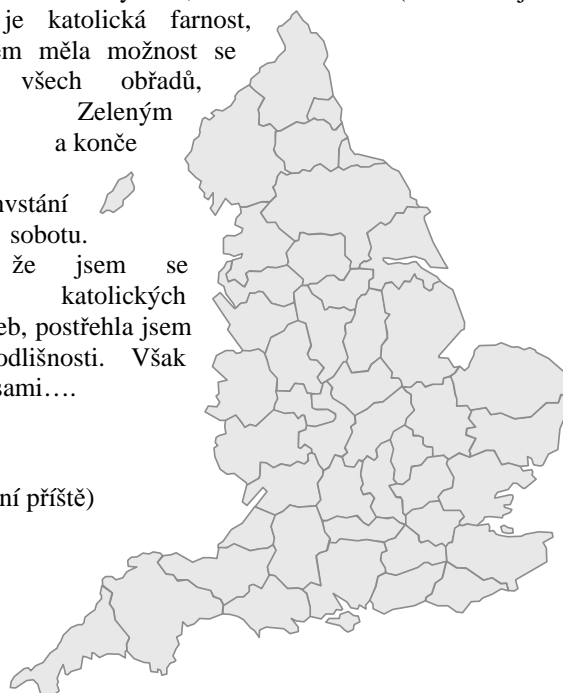
velikonoční“, to tady opravdu neznají. Ovšem zrovna na tohle jsem si jako žena vůbec nestěžovala ☺ .

Ale nesmím zapomenout zmínit událost, která se týká samotné královny. Nevím, jak dlouho tato tradice trvá, ale děje se každoročně na Zelený čtvrtek - „Maundy Thursday“. Podle věku královny je vybráno několik starších mužů a žen. Muži musí být starší 65-ti let a ženy starší 60-ti let. Letos bylo královně 72 let, takže bylo vybráno 72 mužů a 72 žen. Tito starší lidé jsou pozváni účastnit se bohoslužby společně s královnou a při obřadech jim královna předává dar – „Maundy money“. Je to určitý obnos peněz. Není to mnoho, ale i kdyby bylo, lidé si tyto peníze uchovávají a nezáleží jim na finanční hodnotě. Cení si toho, že tyto mince dostali od samotné královny.

A jak vlastně tato tradice vznikla? Proč královna navštěvuje a obdarovává své poddané? Je to konáno na památku poslední večeře Páně, kdy Kristus – Mistr, umýval svým učedníkům nohy. Prý i královna dříve umývala těmto poddaným nohy, ale doba „pokročila“ a dnes dostávají „Maundy money“. Nechtěla bych královně ublížit, možná tento poslední údaj není přesný, třeba jsem jen špatně rozuměla a tento dar v podobě několika mincí dostávají od prvopočátku. Moje angličtina přeci jen není dokonalá.

A jak jsem prožila velikonoce daleko od Dolnočermenské farnosti? Mám tu výhodu, že v Portsmouth (město na jihu Anglie) je katolická farnost, takže jsem měla možnost se účastnit všech obřadů, počínaje Zeleným čtvrtkem a konče oslavou Zmrtvýchvstání na Bílou sobotu. Přesto, že jsem se účastnila katolických bohoslužeb, postřehla jsem nějaké odlišnosti. Však posuďte sami....

(Marta Macháčková, dokončení příště)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČESKÉ REPUBLICĚ (5. ČÁST)

Kongregace misijních sester služebnic Ducha sv. - misijní sestry

Kongregaci misijních sester Ducha sv. založil 8.12.1889 v Holandsku německý kněz blahosl. Arnold Janssen (1837 - 1909). Pocházel z města Munster. Po studiích na universitě v Bonnu se přihlásil do kněžského semináře. Po kněžském svěcení se stal šířitelem Apoštolátu modlitby. V celé střední Evropě nebyl tehdy jediný misijní institut. Proto jej založil v Holandsku, poblíž německých hranic ve městě Steylu. Podle místa založení se těmto sestrám také říká „Steylenské misijní sestry“. Kongregace byla schválena v r. 1925.

Sestry přišly v r. 1931 na Slovensko do Spišského Štiavniku, potom založily dům v Ivanke pri Nitre. V r.1951 byly násilně komunistickým režimem vyvezeny do severočeského pohraničí, kde pracovaly po ústavech sociální péče a nebo v textilkách. Nakonec zůstaly v Brtníkách.

Kongregace je řeholním institutem papežského práva. Kongregaci vede a řídí generální představená se svou radou, která sídlí v Římě. Provinciální představená s provinční radou sídlí v Ivanke pri Nitre.

Své misionářské povolání žijí sestry z víry v Trojjediného Boha se zvláštním zaměřením úcty k Duchu sv. v modlitbách a obětech podle hesla:

„Ať žije sv. Trojjediný Bůh v našich srdcích a též v srdcích všech lidí“. Sestry vypomáhají v pastoraci, vyučují náboženství, pracují v nemocnicích a léčebnách, vedou zdravotnické kursy. Úkolem klauzurních sester je modlitba a adorace.

V ČR po r. 1990 obnovily misijní sestry svou činnost na severu Čech v Brtníkách. Pracují v nemocnici a v ústavu sociální péče.

Řeholní oděv jsou šaty modré barvy, rouška a křížek, který je předáván při věčných slibech.

Přijímání nových členek probíhá postulátem, který může trvat 9 měsíců až 2 roky. Podmínkou je tělesné a duševní zdraví, všeobecné vzdělání, postoj víry k řeholnímu životu, ochota pro společný život komunity a k misionářské službě.

Po postulátu jsou skládány první sliby. Dočasné sliby trvají 6 let. Skládají se 4x na 1 rok a 2x na 2 roky. Tzv. „probace“ je příprava na složení věčných slibů, která trvá 6 měsíců.

Kontaktní adresa v ČR:

Misijní sestry Služebnic Ducha sv.
Brtníky 219
407 60

(zpracoval js)

VÝZVA

VÁŽENÍ PŘÍZNIVCI A ČTENÁŘI POUTNÍKA,

stalo se již tradicí, že mezi mnoha akcemi pořádanými v souvislosti s poutní slavností na Mariánské Hoře, má své místo i hudebně - literární pásmo.

Chtěla bych se na Vás obrátit s prosbou:

Pokud Vám někde doma či na půdě zahálí básně s Mariánskou tematikou, či jakékoli jiné básnické texty s duchovním obsahem, poskytněte je, prosím, k prostudování a opsání.

Za všechny, kdo se na přípravě podílejí, upřímně

Zaplať Pán Bůh

Jitka Macháčková

Služba lektorská - červen 1998					
7.6.	Ne	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	8.00	Vránovi	18
			16.00	Jansovi	65
11.6.	Čt	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ	19.00	Jansovi	7
14.6.	Ne	11. neděle v mezidobí	8.00	p.Vávrová	264
			16.00	Krátký	73
19.6.	Pá	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	19.00	Motlovi	11
21.6.	Ne	12. neděle v mezidobí	8.00	Marešovi	408
			16.00	Macháčkovi	242
24.6.	St	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	19.00	Filipovi	67
28.6.	Ne	13. neděle v mezidobí	8.00	Venclovi	402
			16.00	Režný	403
29.6.	Po	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	19.00	p.Vávrová	77

PRO DĚTI

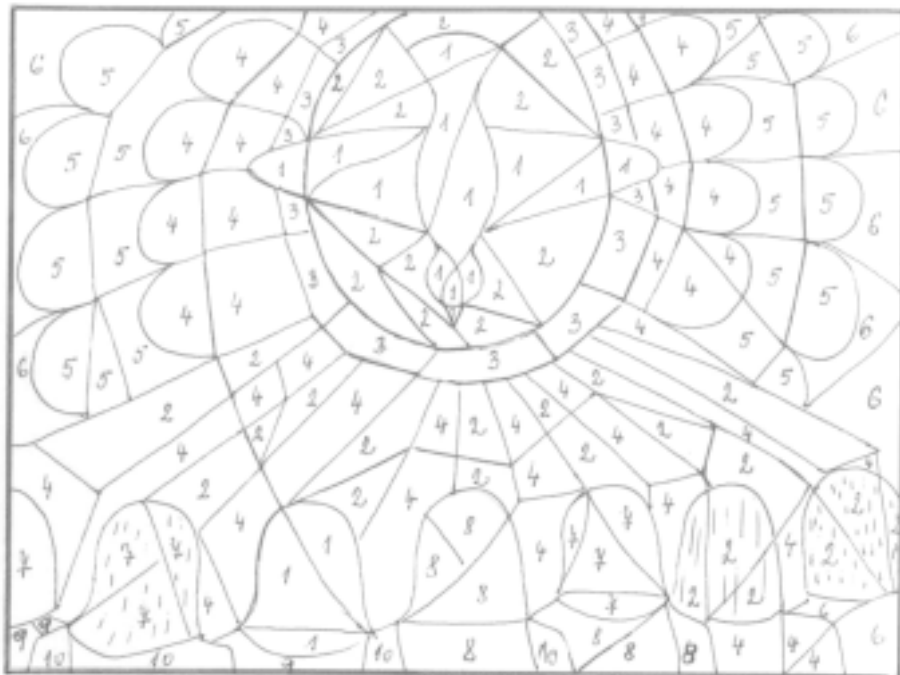
AHOJ DĚTI!

Slavíme dnes Svatodušní svátky. Od velikonoc nás dělí již sedm týdnů. Právě tak dlouhá doba uplynula od ukřižování a zmrtvýchvstání Pána Ježíše po jednu velice důležitou událost. Tou bylo seslání Ducha Svatého na apoštoly. Ti najednou vystoupili na veřejnost a naplnění silou Ducha Svatého hlásali mezi lidem to, co je učil Pán Ježíš. Už se nebáli. Neodradilo je ani vězení, ani vyhružky. Dostali sílu a moc pro svoje působení.

- 1) bílá
- 2) žlutá
- 3) oranžová
- 4) světle modrá
- 5) tmavě modrá
- 6) fialová
- 7) hnědá
- 8) černá
- 9) červená
- 10) zelená

Obrázek jsou dnes samé čárky a čísla, ale když vezmete do ruky pastelky a vybarvíte všechna políčka správně podle čísel, brzy zjistíte, co je na obrázku namalováno. A pokud se vám to podaří, můžete si tento obrázek přinést na dětskou mši svatou 8.června 1998.

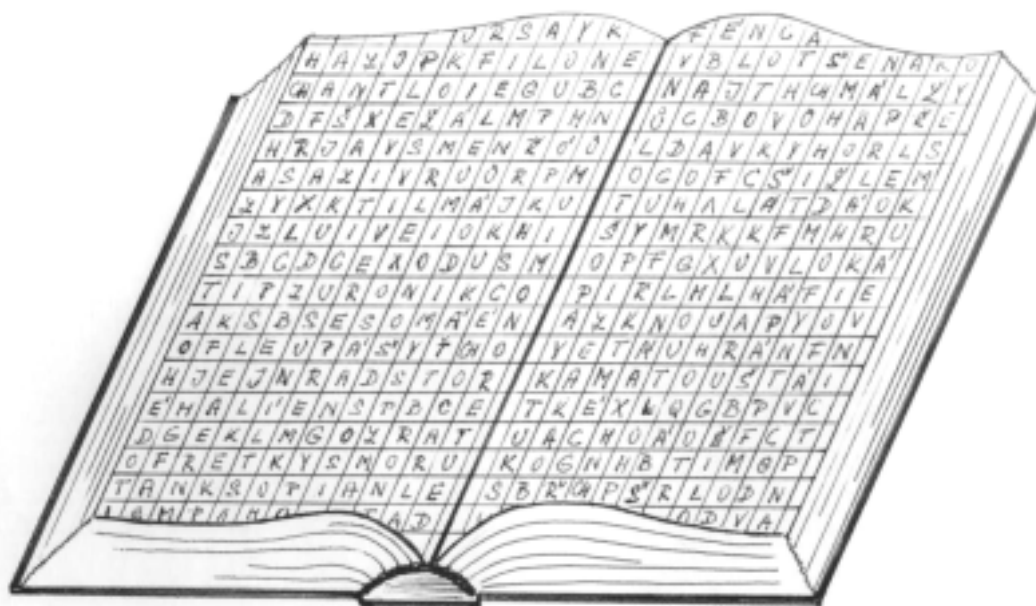
Pro starší:

Leží tu dnes před vámi otevřená kniha se spoustou zpřeházených písmen. Pokud se v ní číst a najít ukrytá smysluplná slova. Je to možné ve všech osmi směrech. A co to vlastně dnes budete hledat?

- 1) Názvy pěti knih Mojžíšových
- 2) Jména autorů evangelií
- 3) Název biblických textů, které popisují život a osudy prvních křesťanů a vznik prvotní Církve
- 4) Jméno prvního mučedníka po ukřižování Pána Ježíše.

Tak vám přeji mnoho zdarů a pokud váháte nebo nevíte přesně, které názvy a jména se vám v dnešní osmisměrce skrývají, zalistujte nejprve stránkami skutečné knihy - Bible.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Slavnost Seslání Ducha Svatého, 31. května 1998
23. týden / 98

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

1. června - pondělí sv. Justina, mučedníka
19.00 Dolní Čermná - za požehnání pro děti, které půjdou k 1. sv. přijímání
2. června - úterý
3. června - středa 9. týdne v liturg. mezidobí
sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků
19.00 Dolní Čermná - za Josefa Klekara a manželku
4. června - čtvrtek 9. týdne v liturg. mezidobí
6.45 Dolní Čermná - za Ladislava Matouška, rodiče a sestru
19.00 Verměřovice - na úmysl dárce
5. června - pátek sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná - za Marii Nastoupilovou a manžela
6. června - sobota sv. Norberta, biskupa
první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
6.45 Dolní Čermná - za farníky
11.30 Dolní Čermná - svátost manželství si udělí snoubenci:
Jan Neruda z Letohradu a Vendula Režná z Dolní Čermné
19.00 Verměřovice - za Antonína Faltuse a manželku

7. června - neděle – Slavnost Nejsvětější Trojice

- Dolní Čermná 8.00 h - za Elišku Cejnarovou a oboje rodiče
Petrovice 10.00 h. - za Jaroslava Štástka, rodiče a sourozence
Mariánská Hora 16.00 h. - za Marii a Františka Neugebauerovy

Upozorňujeme, že na tuto odpolední mši svatou jede autobus! Vyjíždí v 15.20 h. z Verměřovic, pokračuje přes Petrovice a dále zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

- ve farním kostele:
- pondělí - od 18.30 - do 18.55 h.
 - středa - od 17.00 - do 18.55 h.
 - čtvrtek a sobota - od 6.00 - do 6.40 h.
 - pátek - od 16.00 - do 18.55 h.
 - neděle - od 7.00 - do 7.55 h.
- ve Verměřovicích: čtvrtek - od 16.00 - do 18.55 h.

Pravidelná návštěva nemocných farníků se před 1. pátkem uskuteční:

V Dolní Čermné ve středu 3.6., ve čtvrtek 4.6. dopoledne

Duchovní správce srdečně zve na akce ve farnosti:

- nácvik zpěvu na dětské bohoslužby: v pondělí 1.6. v 17.45 h. na faře v Dolní Čermné
- rytmickou mši sv.: v pátek 5.6. v 19.00 h. ve farním kostele v Dolní Čermné
- setkání mladých: v pátek 5.6. po večerní mši sv. na faře v Dolní Čermné

(Pa)

POUTNÍK, KVĚTEN 1998

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 7. června 1998, Poutník vyjde 28. června 1998

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59